

'2ปมร้อน'ชี้ชะตาประเทศ

วันนี้ (11 พ.ย.) ไม่ใช่แค่ "วันพิพากษา" แต่จะกลายเป็น "วันชี้ชะตาประเทศไทย" เพราะมี 2 ปมร้อนที่ต่างก็ไม่ได้หนีความมาประดังกันในวันนี้ (ทั้งๆ ที่รัฐบาลในฐานะผู้มีอำนาจในบ้านเมือง คงไม่อยากให้เป็น) ก็คือ

1. การอ่านคำพิพากษาคดีปราสาทพระวิหารโดยศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ศาลโลก)
2. การประชุมวุฒิสภาเพื่อคว่ำร่าง พ.ร.บ. นิรโทษกรรม

ทั้งสองประเด็นถือว่าส่งผลต่อสถานการณ์การเมืองอันร้อนระอุ มีการชุมนุมต่อต้านร่าง พ.ร.บ. นิรโทษกรรมอยู่ในขณะนี้ เพราะหากทั้ง 2 กรณีหรือแม้เพียงกรณีใดกรณีหนึ่งปรากฏผลในทางลบ การชุมนุมจะถูกยกระดับเป็นการโค่นล้มรัฐบาลอย่างเต็มรูปแบบทันที... ฉะนั้นหากจะบอกว่าวันนี้คือ "วันชี้ชะตาประเทศไทย" อีกวันหนึ่งก็คงไม่ผิดนัก

ก้าวข้าม 3 มายาคติ 'พระวิหาร' ลุ่น(แค้) 3 แนวพิพากษาศาลโลก

ที่มา : ธีรพัฒน์ ปฐมวงษ์

ดิ รารงค์ดี เพชรเลิศอนันต์ ประธานหลักสูตรรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตกล่าวว่า มายาคติที่ถูกเผยแพร่ในสังคมไทยในกรณีพิพาทเรื่องปราสาทพระวิหารมีอยู่ 3 มายาคติ ได้แก่

1. มายาคติที่บอกว่าปราศรัยของ **จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์** เมื่อปี 2505 ไม่ได้ยอมรับคำพิพากษาของศาลโลก ถือเป็นมายาคติที่ร้ายแรงมาก เพราะจะเน้นย้ำแต่เพียงว่าวันหนึ่งข้างหน้าจะเอาปราสาทพระวิหารกลับมาเป็นของไทย แต่สาระสำคัญในคำ

ปราศรัยของรัฐบาลจอมพลสฤษดิ์ในขณะนั้นคือ

- ยอมรับว่าคำพิพากษาของศาลโลกเป็นอันเด็ดเสร็จเด็ดขาดไม่สามารถอุทธรณ์ได้ และ
- หากไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลโลก คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (ยูเอ็นเอสซี) จะสามารถดำเนินการใดๆ ได้

นั่นคือสาระสำคัญของคำปราศรัย แต่สาระสำคัญดังกล่าวนั้นถูกตัดทิ้งออกไปจากความรับรู้ของสังคมไทย และเผยแพร่แต่เพียงว่า จอมพลสฤษดิ์ไม่ยอมรับคำพิพากษาของศาลโลก นี่คือมายาคติที่หนึ่ง

2. มายาคติที่มีการเผยแพร่ข้อมูลกันอยู่ในขณะนี้ว่า คำพิพากษาของศาลโลกไม่มีสภาพบังคับ ปล่อยให้ตัดสินอย่างไรไม่จำเป็นต้องทำตามก็ได้ ซึ่งเป็นมายาคติที่สำคัญ แท้จริงแล้วศาลโลกจะมีกลไกบังคับอย่างสูงสุดคือยูเอ็น ซึ่งมีแกนหลักสำคัญคือ "ยูเอ็นเอสซี" เป็นกลไกในการบังคับให้ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลหากมีกีดกันหรือมีการทำสงครามระหว่างกัน

ในขั้นต้นอาจมีการประณามประเทศไทยบนเวทียูเอ็น ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ หรืออาจจะยกระดับขึ้นมาเป็นการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ ไม่ใช่ขายสินค้ากับประเทศไทย หรือในระดับสูงสุดอาจมีการส่งกำลังมาพิทักษ์คุ้มครองโดยสหประชาชาติ

3. มายาคติที่มีการเผยแพร่ข้อมูลในขณะนี้ว่า ศาลโลกเชื่อถือได้หรือไม่ มีการระบุว่าศาลโลกเป็นศาลการเมือง ซึ่งจริงๆ แล้วศาลทุกศาลเป็นศาลการเมืองเพื่อพิทักษ์ระบบทางการเมืองต่างๆ ในขณะนั้น แต่ศาลโลกมีอายุยาวนานมาจนถึงปัจจุบันกว่า 100 ปีแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อเกิดองค์การสหประชาชาติ (ยูเอ็น) แล้วได้มีการปรับปรุงศาลโลกขึ้นมาใหม่ เพื่อให้เกิดการยอมรับมากยิ่งขึ้น และพบว่าสงครามโลกครั้งที่ 1

อ่านต่อหน้า > 3

ต่อจากหน้า > 2

: ก้าวข้าม

และครั้งที่ 2 เป็นสงครามแย่งชิงดินแดนดั่งนั้นกลไกของยูเอ็นจึงสร้างศาลโลกขึ้นมาเพื่อบอกว่า เราจะออกจากปัญหาข้อขัดแย้งโดยเฉพาะดินแดนกันได้อย่างไรโดยไม่ต้องรบกัน

จากการก่อตั้งศาลโลกจนถึงวันนี้ มีคดีผ่านการพิจารณาของศาลโลกแล้วกว่า 300 คดี แสดงว่าบางประเทศมีมากกว่า 1 คดี เท่ากับว่าโลกทั้งใบเลือกที่จะหาทางยุติข้อพิพาทกันที่ศาลโลก

โดยปกติหากยังมีทางไป คู่กรณีมักจะไม่พยายามไปที่ศาลโลก เพราะถ้าไปที่ศาลโลกหมายความว่าคู่กรณีต้องยอมรับคำพิพากษา ซึ่งอาจจะไม่มีใครได้ใครเสียตลอดเวลา โลกใบนี้ยังใช้ศาลเป็นหนทางเพื่อที่ไม่ทำให้เกิดการรบราฆ่าฟันกันระหว่างประเทศ

“ทั้งหมดนี้คือ 3 มายาคติที่ถูกเผยแพร่ในสังคมไทยในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมาซึ่งสังคมไทยควรก้าวข้ามไปให้ได้” อารังค์ดี ระบุ

เขาอธิบายอีกว่า แนวทางคำพิพากษาในมุมมองของเขามี 3 แนวทาง คือ

1. ศาลไม่ใช่อำนาจตัดสิน ให้เจรจากันเอง ถ้า

เป็นแนวทางนี้มีความหมายว่าสภาพการณ์ของความสัมพันธะระหว่างประเทศไทยและกัมพูชายังคงอยู่แบบเดิมภายใต้บริบททางการเมืองภายในของทั้งสองประเทศที่ต่างก็มีฝ่ายค้านและฝ่ายที่ใช้ประเด็นนี้ลัทธิรัฐบาล สภาพการณ์จะทรงตัวอยู่แบบนี้

2.ศาลพิพากษาให้เส้นเขตแดนเป็นไปตามที่จอมพลสฤษดิ์ไปตีเส้นล้อมกรอบไว้ให้แล้ว ก็ถือว่าเป็นคุณต่อประเทศไทย แต่แม้ว่าจะเป็นคุณก็ยังไม่ต้องไปตั้งคณะกรรมการเพื่อเจรจากันในเชิงของพื้นที่ที่เป็นจริงอีกครั้ง ข้อนี้ทำให้การเมืองภายในของไทยหมดปัญหาแต่จะส่งผลให้การเมืองภายในของกัมพูชามีปัญหา

3.ศาลพิพากษาให้เป็นไปตามแผนที่ภาคผนวก 1 ของฝ่ายกัมพูชากับพื้นที่ 4.6 ตารางกิโลเมตร ถ้าออกมาแนวทางนี้ทำให้การเมืองภายในของไทยมีปัญหา ท่ามกลางปัญหาของร่างกฎหมายนิรโทษกรรมฉบับหมกเม็ด ปัญหาการเมืองภายในจะรุนแรง ส่วนกัมพูชาจะทำให้รัฐบาล**สมเด็จฮุน เซน** กลายเป็นวีรบุรุษของประเทศ

แนวทางคำตัดสินของศาลโลกมีแนวโน้มที่ศาลจะพิจารณาถึงการกระทำที่เป็นการกระทำของฝ่ายไทยเท่านั้น แต่ฝ่ายกัมพูชาไม่ยอมรับเส้นที่ตีนั้นมาตลอด สำหรับอาณาบริเวณ หรือ vicinity อยู่ที่ไหน ในกรณีนี้ศาลจะต้องมองไปยังแผนที่ของฝ่ายกัมพูชาที่แนบท้าย คือศาลจะกลับไปคิดในปี 2505 ศาลโลกในขณะนั้นใช้ฐานคิดอย่างไรที่ระบุว่าปราสาทพระวิหารอยู่ใต้อธิปไตยของกัมพูชา

อัครพงษ์ คำคุณ อาจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติปริทัศน์พนมยงค์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์วิเคราะห์คำพิพากษาของศาลโลกในวันนี้ (11 พ.ย.) ว่า การที่ฝ่ายไทยโดย **ทูตวิรัชย์ พลาศรีชัย** หัวหน้าทีมผู้คัดค้านศาลโลก ไปแถลงด้วยวาจาต่อศาลเมื่อเดือน เม.ย.ที่ผ่านมา ถือเป็นที่ยืนยันว่าไทยยอมรับตามเส้นที่คณะรัฐมนตรีของไทยในปี 2505

อัครพงศ์ คำคุณ

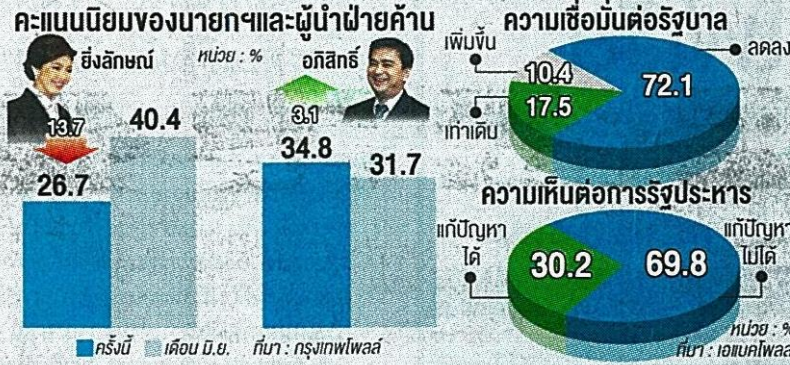
ขีดเอาไว้ (เส้นที่ล้อมรั้วลวดหนามให้เป็นบริเวณโดยรอบปราสาท) แล้ว

โดยเส้นที่ **นายพนอด ปัทมะ** สมัยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต่างประเทศ ขีดให้กัมพูชานำไปขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก น้อยกว่าปี 2505 ด้วยซ้ำ ฉะนั้นจึงแปลว่าไม่ว่าคำพิพากษาจะออกมาแนวทางไหนใน 4 แนวทางที่กระทรวงการต่างประเทศระบุ ฝ่ายไทยเสียเปรียบทุกแนวทาง

"การตีความ แปลว่าศาลโลกจะต้องยึดสิ่งที่ศาลโลกเคยพูดมาแล้วเมื่อปี 2505 ไม่ว่าจะถูกหรือผิดก็ต้องยืนยันตามนั้น ต้องยืนยันว่าแผนที่ 1:200,000 ระวางดงรัก เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ทำให้ศาลพิพากษาดำเนินคดี 9:3 เสี่ยงว่าปราสาทพระวิหารตั้งอยู่ภายใต้อธิปไตยของกัมพูชา ฉะนั้นคำพิพากษาในปี 2556 ทุกแนวทางไม่มีแนวทางใดเป็นคุณกับไทย รัฐบาลจะต้องเตรียมรับมือกับสถานการณ์ความวุ่นวายที่จะเกิดขึ้นตามมา"

"คนไทยต้องเตรียมหัวใจ เวลาขึ้นศาล จะไปคิดว่าชนะชancelลตลอดหรือจะได้เปรียบตลอดไม่ได้ ต้องเตรียมใจว่าทุกอย่างที่ออกมาจากศาลไม่มีใครชนะ 100% หรือแพ้ 100% ต้องทำใจมีกระบวนการบางอย่างเพื่อนำไปสู่สิ่งที่เรียกว่า **เจรจา**"

'สุดซอย' จุดคะแนนยิ่งลักษณ์ คนตำนรัฐบาล-ไม่เอารัฐบาล

กระเสถียรแห่งพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) นิรโทษกรรม ฉบับ "สุดซอย-เหมาแข่ง" ที่ยืดเยื้อมากกว่า 1 สัปดาห์ และกำลังถูกพรรคการเมืองกับกลุ่มการเมืองหลายกลุ่มยกกระดืบไปสู่การขับไล่รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นั้น ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและคะแนนนิยมที่ประชาชนมีต่อรัฐบาลพรรคเพื่อไทยและตัวนายกรัฐมนตรีอย่างชัดเจน

แม้ว่ารัฐบาลจะถอนร่าง พ.ร.บ. นิรโทษกรรม และร่างกฎหมายชื่ออื่นที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกัน ออกจากระบบการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรไปทุกร่างแล้ว และส่งสัญญาณให้วุฒิสภาลงมติคว่ำร่าง พ.ร.บ. นิรโทษกรรมฉบับเจ้าปัญหาถึงขนาดหัวหน้าพรรคครม.รัฐบาล 4 พรรคลงสัตยาบันร่วมกัน แต่ความเชื่อมั่นก็ไม่กระเตื้องขึ้น ผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชน (โพลล์) ที่สำนักวิจัยต่างๆ เผยแพร่ออกมาในช่วงนี้ น่าจะทำให้มองเห็น "วิกฤตศรัทธา" ของรัฐบาลชัดเจนขึ้น และน่าเชื่อว่าสถานการณ์วุ่นวายทางการเมืองจะไม่จบง่าย

เริ่มจากศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพลล์) เปิดผลผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชนจากทุกภูมิภาคทั่วประเทศ จำนวน 1,122 คน ในหัวข้อ "คะแนนนิยมเป็นอย่างไรหลังรัฐบาลแถลงถอน พ.ร.บ. นิรโทษกรรม" พบว่าคะแนนนิยม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ อยู่ที่ 34.8% เพิ่มขึ้นจากการสำรวจเมื่อเดือน มิ.ย. ที่ผ่านมาก 3.1% (จากเดิม 31.7%) ขณะที่คะแนนนิยมของ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี อยู่ที่ 26.7% ลดลง 13.7% (จากเดิม 40.4%)

ด้านคะแนนนิยมของพรรคการเมือง พบว่าพรรคประชาธิปัตย์มีคะแนนนิยม 37.2% เพิ่มขึ้นจากการสำรวจครั้งที่ผ่านมาก 4.8% (จากเดิม

32.4%) ขณะที่พรรคเพื่อไทยมีคะแนนนิยม 28.2% ลดลง 12.8% (จากเดิม 41.0%)

เมื่อถามว่าสถานการณ์เวลานี้ รัฐบาลควรตัดสินใจยุบสภาหรือไม่ประชาชน 41.1% เห็นว่า

ควรยุบสภา ขณะที่ 38.7% เห็นว่าไม่ควรที่เหลือ 20.2% ตอบว่าไม่แน่ใจ เมื่อถามอีกว่า เชื่อหรือไม่ว่า รัฐบาลจะไม่เสนอกฎหมายนิรโทษกรรม กลับมาอีกตลอดอายุของรัฐบาลชุดนี้ ประชาชน 46.2% ตอบว่าไม่เชื่อ ขณะที่ 27.0% บอกว่าเชื่อที่เหลือ 26.8% ตอบว่าไม่แน่ใจ

ขณะที่สวนดุสิตโพล ได้สำรวจความคิดเห็นประชาชนจากทั่วประเทศ 1,589 คน ระหว่างวันที่ 6-9 พ.ย. ในหัวข้อ "10 ทางออกเพื่อยุติความวุ่นวายทางการเมือง ณ วันนี้" พบว่า

อันดับ 1 คิดเป็น 86.49% ขอให้ทุกคนทุกฝ่ายคำนึงถึงส่วนรวม ภาพลักษณ์ และชื่อเสียงของประเทศชาติเป็นสำคัญ

อันดับ 2 คิดเป็น 60.51% ทุกฝ่ายต้องมีสติ มีเหตุผล ไม่ใช่อารมณ์เป็นเครื่องตัดสิน

อันดับ 3 คิดเป็น 57.96% เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างรัดกุม ระวังไม่ให้เกิดเหตุการณ์บานปลาย

อันดับ 4 คิดเป็น 53.01% ขอให้แกนนำกลุ่มต่างๆ ควบคุมดูแลผู้ชุมนุมให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ปลุกปั่น

อันดับ 5 คิดเป็น 50.73% ผู้ชุมนุมต้องแสดงเจตนาจริงใจขอเรียกร้องที่ชัดเจนเพื่อให้รัฐบาลรับรู้อุปสรรคและนำไปแก้ปัญหาให้ตรงจุด

อันดับ 6 คิดเป็น 44.96% นายกรัฐมนตรีและผู้นำฝ่ายค้านจะต้องพูดคุยเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน

อันดับ 7 คิดเป็น 41.18% สื่อมวลชนจะต้องนำเสนอข่าวตรงไปตรงมา พร้อมเสนอแนะทางออกหรือวิธีแก้ไข

อันดับ 8 คิดเป็น 38.81% ปล่อยให้มีการ

ชุมนุมต่อไป แต่ผู้ชุมนุมจะต้องปฏิบัติตามขอบเขตของกฎหมาย

อันดับ 9 คิดเป็น 36.67% ยุบสภาเลือกตั้งใหม่
อันดับ 10 คิดเป็น 36.38% ยกเลิก พ.ร.บ. นิรโทษกรรมทุกฉบับโดยเร็ว 36.38%

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เสนอผลวิจัยเชิงสำรวจเรื่อง "ความเชื่อมั่นต่อระบอบประชาธิปไตย และความหวัง

อ่านต่อหน้า > 3

ต่อจากหน้า > 2 : สุดซอย

ต่อความสงบสุขของประเทศ : กรณีศึกษาตัวอย่างประชาชนอายุ 18 ปีขึ้นไปในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดหัวเมืองใหญ่" ทั้งสิ้น 1,053 ตัวอย่าง ระหว่างวันที่ 4-9 พ.ย. พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ 72.1% มีความเชื่อมั่นต่อรัฐบาลชุดปัจจุบันลดลง ในขณะที่ 10.4% บอกว่าเชื่อมั่นเพิ่มขึ้น และ 17.5% ระบุว่าเชื่อมั่นเหมือนเดิม กว่าสองในสามหรือ 69.8% ไม่คิดว่ารัฐประหารจะสามารถแก้ไขปัญหาได้ ในขณะที่ 30.2% คิดว่าช่วยได้

ธำรงค์ศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์ ประธานหลักสูตรรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต วิเคราะห์ทางออกของสถานการณ์การเมืองในช่วงนี้ว่า 1. นายกรัฐมนตรีลาออก ซึ่งเป็นไปได้ยาก เพราะในฐานะของการเป็นรัฐบาลย่อมต้องคิดว่าเรื่องพวกนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ แต่ถ้าถามคือถ้าเปลี่ยนตัวนายกรัฐมนตรีที่ไม่ใช่ครอบครัวชินวัตร จะมีใครที่เหมาะสม และถ้าหากใช้คน

อื่น พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีก้าวไว้วางใจหรือไม่ในสถานการณ์อย่างนี้

2. ยุบสภาเพื่อให้มีการเลือกตั้งใหม่ อาจลดความวุ่นวายแล้วกลับไปสู่เกมการเลือกตั้ง แต่คำถามคือพรรคประชาธิปัตย์บอกว่ามันไม่ใช่ความขัดแย้งระหว่างสภากับรัฐบาลเลย แต่เป็นความไม่ซื่อสัตย์ของรัฐบาลเองต่างหาก และพรรคประชาธิปัตย์เคยปฏิเสธการลงนามเลือกตั้งมาแล้ว

"ในระบบบกลไกของประชาธิปไตยคุณจะได้เล่นเกมฝ่ายเดียวไม่ได้ แต่ตอนนี้ในสภาคุณเล่นอยู่ฝ่ายเดียวตามอำเภอใจตัวเอง ฝ่ายอื่นไม่ได้มาเล่นกับคุณด้วย ซึ่งจะเรียกว่ามันคือความชอบธรรมไม่ได้ ที่สำคัญคุณทักษิณ คุณยิ่งลักษณ์ และรัฐบาล รวมทั้งสภาผู้แทนราษฎรได้สูญเสียความชอบธรรมด้านความซื่อสัตย์ต่อสังคมไทยแล้ว การจะทำให้การเมืองกลับมาสู่ระบบสภาและมีความสงบ ค่าใช้จ่ายทางสังคมย่อมมี ตอนนี้คุณกำลังเปิดทางให้การเคลื่อนไหวบนท้องถนนเป็นไปอย่างชอบธรรมอีกครั้งหนึ่ง สังคมต้องรับค่าใช้จ่ายร่วมกัน"